

mans de l'agricultura el capital a llarg termini (20 ó 25 anys) que necessita aquesta per a transformar-se.

Quin capital es necessita? Amb quina base de garantia hauria de treballar la Caixa de Crèdit Comunal? Quines condicions requereix per a ser un èxit aquesta cooperació de l'Estat Català amb la nostra agricultura?

Permeteu-nos que ho deixem per al número pròxim.

JOSEP M.ª VALLS.

Els Concursos de bestiar

I

La Mancomunitat de Catalunya acaba d'aprovar el projecte de celebrar uns quants Concursos de bestiar en diverses comarques catalanes; els quals Concursos, a manera d'assaig, podrien esdevenir el tipus dels Concursos que definitivament hauran de celebrar-se en en totes les comarques ramaderes de Catalunya.

Calia que s'organitzessin els Concursos d'una faisó seriosa, que val tant com dir que els Concursos havien de deixar d'ésser un espectacle per a convertir-se en una lliçó.

Els Concursos, per a produir resultats positius, cal que reunixin les següents condicions:

Primera. *Determinar els animals concursables.*

Segona. *Marcar clarament i sostenir una orientació.*

Tercera. *Harmonitzar els interessos particulars amb els generals.*

Quarta. *Garantia imparcial del Jurat.*

Quinta. *Produir una millora del país.*

La primera condició, *determinar els animals concursables*, és imprescindible en tractar-se de Concursos d'animals reproductors. Sense aquesta condició la població ramadera viuria en un estat de barreja o mestissatge que impossibilitaria la formació de races.

Tots els zootècnics estan conformes que el mètode de reproducció més difícil de practicar és el mestissatge, per al qual són necessaris grans coneixements, i àdhuc així els fracassos són nombrosos.

Succeeix el contrari en la reproducció d'animals pertanyents a una mateixa raça: entre aquests, per mica de compte que es tingui, la raça es conserva i augmenta llurs propietats.

Per tant, és convenient que els animals que puguin entrar al Concurs pertanyin a una mateixa raça, i que els animals que siguin d'una raça diferent de la que s'hagi escollit no puguin ni tan sols entrar al Concurs.

Amb aquest sol fet ja es marca clarament una orientació: ja

es fa saber als ramaders que per a tal Concurs (un, per exemple, el que s'ha de celebrar pel mes d'abril a la comarca del Vallès), no s'admetran sinó braus, o toros, i vaques suïssos (*schwitz*). Els propietaris d'animals no pertanyents a aquesta raça, o que presentin senyals de barreja (encreuament o mestissatge), podran estalviar-se de menar-los al Concurs.

Però aquesta orientació no tindria cap eficàcia si al cap de dos anys, quan es tornés a fer un Concurs, s'escollís una altra raça (l'holandesa, per exemple). No: caldrà *mantenir l'orientació* primitiva, puix que la millora que es pot obtenir en el bestiar és molt més accentuada com més temps (o durant més generacions) es persisteix en l'orientació que s'ha pres. Si a cada Concurs es canviés d'orientació, es posaria als ramaders en una veritable confusió.

En escollir la raça o el tipus d'animal per a cada comarca no s'ha anat pas a l'atzar, sinó que s'han tingut en consideració tots els pros i contres, és a dir, s'han mirat, principalment, els interessos generals.

A vegades els *interessos particulars* estan en pugna amb els *interessos generals*. L'harmonia d'ambdues menes d'interessos és el que s'ha tingut en compte. Un Concurs que conferís uns quants premis als propietaris dels millors animals, sense que passés d'aquí el seu objecte, no produiria cap benefici a la ramaderia de la comarca.

En canvi, en un Concurs on apel·lant als sentiments altruistes dels propietaris d'animals premiats se'ls obligués a prestar determinats serveis (serveis, aquests, que els fossin costosos o els resultessin perjudicials), els interessos generals hi guanyarien; però no hi ha dret a carregar la millora ramadera d'una comarca a la bona voluntat d'alguns particulars.

Es per aquestes raons que la Mancomunitat, en ocupar-se dels Concursos de bestiar, ha cregut que l'èxit i l'eficàcia d'aquests Concursos depenia sobretot de l'harmonia dels interessos generals i particulars. Per això en el projecte es consignen premis com el de 1,000 pessetes per a Concursos de raça suïssa i el de 2,500 ofert a les espècies asenal i cavallina, ultra els també importants destinats a les altres espècies. Per al Concurs de la comarca del Vallès, la suma total de premis ascendeix a 9.250 pessetes.

Les obligacions que imposarà la Mancomunitat en el Concurs del Vallès seran que les vaques premiades hauran d'ésser cobertes pel toro que hagi guanyat el primer premi, i que els toros premiats hauran de cobrir un cert nombre de vaques.

Així, al propietari se l'estimula a tenir bon bestiar, i el que té un toro premiat contreu l'obligació de deixar que se'n beneficiïn un cert nombre de vaques; és a dir, el propietari premiat guanya, i la comarca també guanya, perquè se li faciliten gratuïtament bons reproductors.

(Seguirà)

M. ROSSELL I VILÀ.